



Bruxelles, den 28.11.2012
COM(2012) 701 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET
om gennemførelsen af Rådets forordning (EF) nr. 577/98

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om gennemførelsen af Rådets forordning (EF) nr. 577/98

1. INDLEDNING

Rådets forordning (EF) nr. 577/98 om gennemførelse af en stikprøveundersøgelse vedrørende arbejdsstyrken i Fællesskabet¹ fastsætter minimumsstandarder for den harmoniserede udarbejdelse af undersøgelser vedrørende arbejdsstyrken i EU og medlemsstaterne. Den er ændret i 2002, 2003 og 2007².

Følgende bestemmes i artikel 7 i Rådets forordning (EF) nr. 577/98:

"Hvert tredje år, og første gang i 2000, forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af denne forordning. Denne rapport skal navnlig indeholde en evaluering af kvaliteten af de statistiske metoder, medlemsstaterne påtænker at anvende for at forbedre resultaterne eller forenkle undersøgelsesprocedurerne".

Dette er Kommissionens femte rapport til Parlamentet og Rådet.

Afsnit 2 indeholder en oversigt over EU's arbejdsstyrkeundersøgelse og dens relevans med hensyn til at støtte EU's politikker.

I **afsnit 3** gøres der status over, hvordan forordning (EF) nr. 577/98 er blevet gennemført i medlemsstaterne, kandidatlande, EFTA-lande og Schweiz.

Afsnit 4 vedrører igangværende initiativer iværksat af det europæiske statistiske system³ (ESS) for at forbedre kvaliteten af og mindske arbejdsbyrden ved arbejdsstyrkeundersøgelsen.

2. OVERSIGT OVER ARBEJDSSTYRKEUNDERSØGELSEN

2.1. Generel beskrivelse

EU's undersøgelse vedrørende arbejdsstyrken (i det følgende benævnt arbejdsstyrkeundersøgelsen) er en omfattende stikprøveundersøgelse af personer i private husstande. Den indeholder både kvartalsvise og årlige arbejdsmarkedsstatistikker, beskæftigelses- og arbejdsløshedsstatistikker samt statistikker over personer, der står uden for arbejdsstyrken. Samtidig indeholder den flerårige oplysninger fra ad hoc-moduler og giver input til modelbaserede månedlige skøn over arbejdsløshed og arbejdsløshedstal.

Medlemsstaternes **nationale statistikkontorer** har ansvar for at udforme de nationale spørgeskemaer, foretage stikprøvetagningen, gennemføre interviews og endelig sende

¹ EFT L 77 af 14.3.1998, s. 3.

² Kommissionens forordning (EF) nr. 2104/2002 (EFT L 324 af 29.11.2002, s. 14) samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1991/2002 (EFT L 308 af 9.11.2002, s. 1), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2257/2003 (EUT L 336 af 23.12.2003, s. 6) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1372/2007 (EUT L 315 af 3.12.2007, s. 42).

³ ESS er partnerskabet mellem den europæiske statistikmyndighed, som er Kommissionen (Eurostat), og de nationale statistiske kontorer og andre nationale myndigheder, der i den enkelte medlemsstat er ansvarlige for at udvikle, udarbejde og formidle europæiske statistikker.

resultaterne til Kommissionen (Eurostat) i overensstemmelse med et fælles kodningssystem, der er fastlagt ved Kommissionens forordning (EF) nr. 377/2008⁴.

Eurostat har til opgave at overvåge gennemførelsen af forordning (EF) nr. 577/98, yde bistand til nationale statistikkontorer, fremme harmoniserede koncepter og metoder samt formidle sammenlignelige nationale og europæiske arbejdsmarkedsstatistikker.

Arbejdsstyrkeundersøgelsens stikprøvestørrelse er 1,8 mio. personer hvert kvartal og dækker 33 deltagende lande⁵. Dette gør arbejdsstyrkeundersøgelsen til den største husstandsundersøgelse i Europa.

2.2. Relevans

Arbejdsstyrkeundersøgelsen er den vigtigste kilde til officiel statistik om arbejdsmarkedsforhold i EU. Alt i alt indsamles der over 100 variabler om arbejdsmarkedsstatus, beskæftigelseskarakteristika, arbejdstid, den enkeltes teoretiske og praktiske uddannelse, suppleret med årlige temaopdelte ad hoc-moduler⁶. Den har på baggrund af sine internationale standarder og definitioner relevans ud over EU's grænser og gør det muligt at sammenligne situationen på det europæiske arbejdsmarked med situationen i andre områder eller lande.

En række centrale politiske EU-initiativer er baseret på data fra arbejdsstyrkeundersøgelsen for at kunne overvåge fremskridt med deres gennemførelse. Således er undersøgelsen f.eks. en af de vigtigste datakilder til overvågningen af medlemsstaternes fremskridt under retningslinjerne for beskæftigelse i forbindelse med artikel 148 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde⁷ (TEUF) og EU's vækststrategi, Europa 2020. To af de fem overordnede mål i Europa 2020 overvåges med indikatorer fra arbejdsstyrkeundersøgelsen (75 % af befolkningen mellem 20-64 år skal være i beskæftigelse, andelen af unge, der forlader skolen for tidligt, skal reduceres til under 10%, og andelen af befolkningen mellem 30-34 år, der afslutter en tertiær (dvs. videregående) uddannelse, skal være mindst 40%). Mange andre af undersøgelsens indikatorer bruges under den fælles evalueringsramme for Europa 2020. Data fra arbejdsstyrkeundersøgelsen spillede også en vigtig rolle i Lissabonstrategien (2000-2010).

Den månedlige arbejdsløshedsprocent fra arbejdsstyrkeundersøgelsen er en vigtig kortsigtet indikator for økonomien. Den er en af de vigtige europæiske økonomiske indikatorer⁸, som også bruges til at beregne rullende årlige gennemsnit for arbejdsløshedsprocent til resultattavlen med økonomiske og finansielle indikatorer med henblik på at afdække makroøkonomiske og konkurrencemæssige ubalancer. Arbejdsstyrkeundersøgelsen giver input til nationalregnskabsoplysninger om personer i beskæftigelse og om arbejdstid samt om andre områder, som ikke er relateret til arbejdsmarkedet, såsom uddannelse.

⁴ EUT L 114 af 26.4.2008, s. 57.

⁵ Deltagende lande er de 27 medlemsstater, Island, Norge, Schweiz, Kroatien, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og Tyrkiet.

⁶ Ad hoc-modulerne i 2008, 2009 og 2010 var følgende:

2008: *Arbejdsmarkedssituationen for indvandrere og deres nærmeste efterkommere*

2009: *Unge indtræden på arbejdsmarkedet*

2010: *Forening af arbejdsliv og familieliv*

⁷ Jf. Rådets afgørelse 2011/308/EU af 19. maj 2011 om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (EUT L 138 af 26.5.2011, s. 56).

⁸ Jf. Principal European Economic Indicators – A statistical guide, Eurostat 2009.

Endelig er arbejdsstyrkeundersøgelsen en af de vigtigste kilder til statistiske mikrodata for forskere i Europa. De store stikprøver gør det muligt at foretage undersøgelser af specifikke grupper på arbejdsmarkedet. Der er også bred dækning af bl.a. demografiske, regionale og uddannelsesmæssige baggrundsvariabler.

3. GENNEMFØRELSE AF ARBEJDSSTYRKEUNDERSØGELSEN

3.1. Nøjagtighed

Skøn fra stikprøveundersøgelser kan være behæftet med to slags fejl: stikprøvefejl og ikkestikprøvefejl. Sammen bestemmer disse fejl *skønnes nøjagtighed*. Stikprøvefejl opstår, fordi det kun er en delmængde af hele populationen, der undersøges. Ikkestikprøvefejl er alle andre fejl, som ikke skyldes stikprøven (f.eks. dækningsfejl, målefejl, behandlingsfejl eller bortfaldsfejl).

Med hensyn til stikprøvefejl er stikprøvens størrelse afgørende. Større stikprøver forbedrer resultaternes nøjagtighed. Nedenstående tabel viser størrelsen af den stikprøvepopulation, der interviewes hvert kvartal i hvert deltagerland, både i absolutte tal og sammenholdt med den samlede population. Stikprøveforholdet⁹ ligger i størrelsesordenen 0,2% (Belgien, Tyskland, Frankrig, Det Forenede Kongerige, Kroatien og Tyrkiet) til 1,6% (Malta). Gennemsnitligt udgjorde stikprøvestørrelsen pr. kvartal 1,8 mio. personer i 2010, 0,3% af den samlede population i de 33 deltagende lande.

Eurostat (Arbejdsstyrkeundersøgelse)
Stikprøvestørrelse og procentdel af den samlede population (gns. kvartaler i 2010)

	Stikprøve- størrelse pr. kvartal (tusinder)	Procentdel af den samlede population		Stikprøve- størrelse pr. kvartal (tusinder)	Procentdel af den samlede population
BE	26	0,2%	NL	96	0,6%
BG	34	0,4%	AT	46	0,5%
CZ	59	0,6%	PL	104	0,3%
DK	30	0,5%	PT	40	0,4%
DE	174	0,2%	RO	61	0,3%
EE	5	0,4%	SI	16	0,8%
IE	62	1,4%	SK	26	0,5%
EL	76	0,7%	FI	37	0,7%
ES	172	0,4%	SE	65	0,7%
FR	108	0,2%	UK	106	0,2%
IT	166	0,3%	IS	3	1,0%
CY	11	1,4%	NO	20	0,4%
LV	9	0,4%	CH	32	0,4%
LT	17	0,5%	HR	10	0,2%
LU	5	0,9%	MK	14	0,7%
HU	71	0,7%	TR	131	0,2%
MT	7	1,6%	EU27	1626	0,3%
			I ALT	1837	0,3%

⁹ Defineret som forholdet mellem stikprøvestørrelsen (antal stikprøveenheder i stikprøven) og populationens størrelse (samlede antal stikprøveenheder i målpopulationen).

I officielle undersøgelser såsom den europæiske arbejdsstyrkeundersøgelse bruges der stikprøver med tilfældig udvælgelse. Derved bliver det muligt at sætte tal på stikprøvefejl, som kan udtrykkes i konfidensintervaller. Nedenstående tabel viser skøn og konfidensintervaller på 95 % for de fire hovedindikatorer på et aggregeret EU27-niveau. Intervallet 215,5-216,5 dækker således den sande værdi af antal beskæftigede med en sandsynlighed på 95 %.

Konfidensinterval på 95 % for hovedindikatorerne i arbejdsstyrkeundersøgelsen for EU27 (2010)

Antal beskæftigede (mio.)	Antal arbejdsløse (mio.)	Arbejdsløshedsprocent (%)	Gns. antal arbejdstimer (timer)
216 ± 0,5	22,9 ± 0,2	9,6 ± 0,1	37,3 ± 0,1

Disse intervaller opfylder præcisionskravene i Rådets forordning (EF) nr. 577/98.

Med hensyn til ikkestikprøvefejl overvåger Eurostat og deltagerlandene regelmæssigt relevante kilder hertil (såsom bortfald eller interviews af stedfortrædere). Deltagerlandene rapporterer årligt de vigtigste årsager til fejl til Eurostat samt de metoder, der anvendes på nationalt plan til at mindske fejlene. Et sammendrag offentliggøres i den årlige kvalitetsrapport i arbejdsstyrkeundersøgelsen¹⁰.

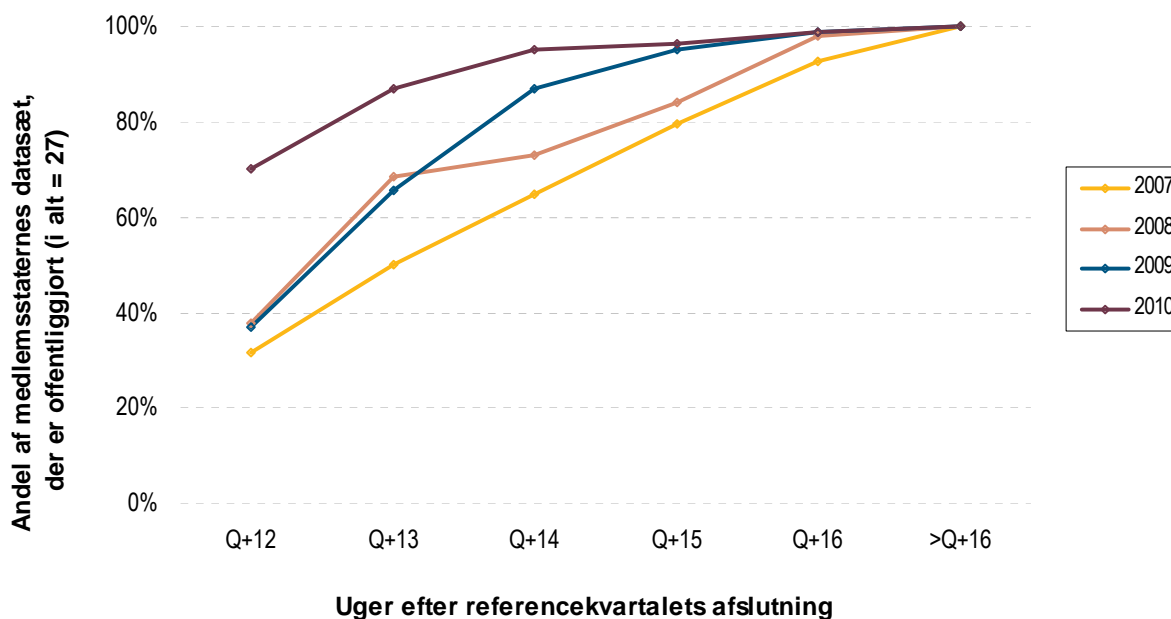
3.2. Aktualitet og punktlighed

Statistikkers aktualitet defineres som tidsintervallet mellem referenceperioden og det tidspunkt, hvor brugerne får adgang til dataene. For arbejdsstyrkeundersøgelsen afhænger dette tidsinterval af, hvor lang tid medlemsstaterne skal have til at gennemføre og behandle undersøgelsen og derefter sende resultaterne til Eurostat, og hvor lang tid Eurostat skal have til at behandle, validere og offentliggøre resultaterne.

Rådets forordning (EF) nr. 577/98 bestemmer, at medlemsstaterne skal indberette data til Eurostat senest 12 uger efter et referencekvartals afslutning. Eurostat validerer de nationale datasæt umiddelbart efter modtagelsen. Nedenstående figur viser tidsintervallet mellem referencekvartalets afslutning og dataenes tilgængelighed for Eurostats brugere for perioden 2008-2010, sammenholdt med det sidste år, der er omfattet af den foregående rapport (2007).

¹⁰ http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/product_details/publication?p_product_code=KS-RA-12-021.

Eurostats formidling af data fra arbejdsstyrkeundersøgelsen Aktualitet i 2007-2010



Dette viser, at der er sket en konstant forbedring af dataenes aktualitet i arbejdsstyrkeundersøgelsen i den pågældende periode. I 2007 havde Eurostat offentliggjort 90% af medlemsstaternes datasæt 16 uger efter referencekvartalets afslutning. I 2010 var dette resultat nået to uger tidligere. På grundlag af denne forbedring kan Eurostat nu meddele datoerne for offentliggørelsen af de væsentligste kvartalsvise indikatorer for medlemsstater og EU-aggregater. Fordi der er fastlagt en måldato for offentliggørelse, kan Eurostat måle *statistikens aktualitet*, defineret som tidsintervallet mellem den meddelte og den faktiske frigivelsesdato. Eurostat har konsekvent overholdt sine frister for offentliggørelse efter indførelsen af offentliggørelseskalenderen.

Dataenes punktlighed er også et centralt punkt i fastlæggelsen af skøn over den månedlige arbejdsløshedsprocent. Så snart Eurostat har behandlet de nationale data, bruges de i kompileringen af den næste månedlige arbejdsløshedsprocent. Den månedlige arbejdsløshedsprocent offentliggøres omkring 31 dage efter månedens udgang.

3.3. Tilgængelighed og klarhed

Eurostat formidler statistikken fra arbejdsstyrkeundersøgelsen på forskellige måder. Det vigtigste redskab er Eurostats onlinedatabase, der indeholder over 350 tabeller med detaljerede data fra undersøgelsen. Indikatorer for de overordnede mål i Europa 2020 offentliggøres også i et særligt afsnit på webstedet¹¹. Disse tabeller dækker kun de vigtigste resultater i undersøgelsen. Eurostat udarbejder på given foranledning andre kombinationer af variabler fra undersøgelsen som skræddersyede tabuleringer.

Mikrodata fra undersøgelsen er også særdeles relevante af forskningshensyn. Et stigende antal forskere fra universiteter, forskningsinstitutter og nationale statistikkontorer fra hele Europa

¹¹ http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/europe_2020_indicators/headline_indicators.

og resten af verden anmoder om mikrodata. Eurostat har leveret disse mikrodata vederlagsfrit siden 2011. Adgang gives i henhold til bestemmelserne i Kommissionens forordning (EF) nr. 831/2002¹² for at sikre beskyttelse af undersøgelsesrespondenternes personoplysninger. Filerne, der består af individuelle data, anonymiseres for at forhindre ulovlig offentliggørelse af personoplysninger.

Brugere kan få detaljeret dokumentation (metadata) gennem forskellige formidlingskanaler. Generel information formidles til den brede offentlighed på Eurostats websted under afsnittet om arbejdsstyrkeundersøgelsen¹³. Specifik information om indholdet og kvaliteten af statistikkerne er beskrevet i metadataene, der er vedhæftet hver tabel i databasen. Endelig kan der findes mere avanceret metodologisk information i specialpublikationer (f.eks. den årlige kvalitetsrapport, en publikation om de nationale undersøgelser osv.).

3.4. Sammenlignelighed

Arbejdsstyrkeundersøgelsen er baseret på en høj grad af harmonisering af koncepter, definitioner, klassifikationer og metodologier. Forordning (EF) nr. 377/2008 fastlægger et fælles kodningssystem, der sikrer, at alle deltagerlande bruger samme definitioner af variabler. Der anvendes fælles klassifikationer (f.eks. NACE for økonomisk aktivitet, ISCO for beskæftigelse osv.), og når disse klassifikationer revideres, sikrer Eurostat, at alle deltagerlande koordinerer gennemførelsen. Derudover indeholder fælles forklarende noter detaljerede retningslinjer for de nationale statistikkontorer med hensyn til målsætninger, kodning og anvendelse. Metodologiske aspekter drøftes i en emnebaseret arbejdsgruppe, arbejdsgruppen om arbejdsmarkedsstatistik, der fremmer udveksling af erfaringer og fælles praksis mellem alle deltagerlande.

For at sikre en harmoniseret måling af arbejdsløshed i alle deltagerlande fastlægger Kommissionens forordning (EF) nr. 1897/2000¹⁴ en brugsorienteret definition af arbejdsløshed og principperne for udarbejdelse af undersøgelsens spørgsmål om arbejdsmarkedsstatus. Definitionen af arbejdsløshed er i tråd med Den Internationale Arbejdsorganisations, ILO's, normer, der blev vedtaget på den 13. og 14. internationale konference for arbejdsmarkedsstatistikere. Dette sikrer, at statistikkerne i arbejdsstyrkeundersøgelsen er sammenlignelige med andre landes statistikker, navnlig OECD-medlemmernes.

Landene forbedrer løbende undersøgelsen, enten dens metodologi eller processer. Hvis sådanne forbedringer medfører brud i undersøgelsens data, informerer det involverede statistikkontor Eurostat herom. Betydelige brud dokumenteres og mærkes i Eurostats publikationer. Eurostat offentliggør et særligt datasæt, "LFS main indicators", hvor tidligere serier tilpasses eventuelle brud, og eventuelle manglende data indsættes.

3.5. Sammenhæng

Sammenhæng mellem populationsskøn baseret på arbejdsstyrkeundersøgelsen og demografiske statistikker er et vigtigt aspekt af den samlede kvalitet. Eftersom der er tale om en stikprøveundersøgelse, beregnes dens resultater ud fra svarene fra en delgruppe af populationen. Svarene måles så op imod den samlede population. Dataene for populationen

¹² EFT L 133 af 18.5.2002, s. 7.

¹³ http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/employment_unemployment_lfs/introduction.

¹⁴ EFT L 228 af 8.9.2000, s. 18.

baseres på de bedste tilgængelige skøn på det pågældende tidspunkt (fordelt på køn og aldersgruppe for at forbedre procedurens nøjagtighed). I princippet sikrer denne procedure sammenhæng mellem statistikker i arbejdsstyrkeundersøgelsen og demografiske statistikker. Der kan dog i ganske særlige tilfælde opstå forskelle. Hvert tiende år kommer der f.eks. nye folketællingstal. Hvis disse er forskellige fra de hidtidige befolkningskøn, kan det blive nødvendigt at revidere tidligere serier. I så fald kan der være forskelle i revisionspolitikken for demografiske statistikker og arbejdsstyrkeundersøgelsen med hensyn til længde og tidsintervaller, som begrænses af adgangen til detaljerede data om befolkningen i de ti år, der ligger mellem de to folketællinger.

Med hensyn til sammenhængen i skøn over arbejdsløshed offentliggør mange lande også statistik over antallet af personer, der er registreret som arbejdssøgende i de offentlige arbejdsformidlinger. Arbejdsløshedstallene i arbejdsstyrkeundersøgelsen og antallet af registrerede arbejdssøgende er ikke det samme, fordi det ikke er de samme data, der indsamles. Mens arbejdsstyrkeundersøgelsen er baseret på en harmoniseret metodologi for undersøgelse af husstande med hensyn til deres beskæftigelsesaktiviteter og rådighed for arbejdsmarkedet, omfatter de offentlige arbejdsformidlingers registre en udtømmende liste over personer, der er registreret som berettiget til arbejdsløshedsydelse. Da kriteriet for at være registreret afhænger af den nationale socialpolitik, kan statistikker over registrerede arbejdssøgende ikke sammenlignes mellem landene over tid.

Et andet område, hvor statistisk sammenhæng er vigtig, er skøn over beskæftigelse, der kan udledes af både arbejdsstyrkeundersøgelsen og nationalregnskaberne. Skønnene er ikke nødvendigvis de samme. Det skyldes forskelle i metodologier (begreber og dækning af populationen er ikke identiske), men også forskellige kompileringsprocesser.

Nationalregnskaber kompiles ved sammenligning og kombination af alle relevante datakilder i landet, idet man tager det bedste fra hver kilde og dermed opnår et dækkende resultat. Her søger man også at skabe sammenhæng mellem beskæftigelse og produktion (BNP).

Arbejdsstyrkeundersøgelsen er en blandt flere datakilder i den proces, som også omfatter virksomhedsundersøgelser, beskæftigelsesregistre og socialsikringsregistre. Overensstemmelsen mellem arbejdsstyrkeundersøgelsen og nationalregnskaberne behandles i arbejdsgruppen om arbejdsmarkedsstatistik. Eurostat følger forskellene mellem de to skøn, og flere nationale statistikkontorer har analyseret årsagerne til forskellene og deres størrelse. I nogle tilfælde har de offentliggjort afstemningstabeller mellem de to datasæt.

Alt i alt er vurderingen, at nationalregnskaberne er mere velegnede til at måle beskæftigelsesniveau, beskæftigelsesvækst og fordeling på industrigrene.

Arbejdsstyrkeundersøgelsen er bedre egnet til at måle deltagelse på arbejdsmarkedet (dvs. beskæftigelses- og arbejdsløshedstal osv.) og til at analysere situationen for bestemte socioøkonomiske grupper i populationen (f.eks. efter alder, køn eller uddannelsesniveau).

4. INITIATIVER TIL YDERLIGERE FORBEDRING AF ARBEJDSSTYRKEUNDERSØGELSEN

4.1. Taskforce om arbejdsstyrkeundersøgelsens kvalitet og opfølgning

I 2007 iværksatte Eurostat og medlemsstaterne en undersøgelse af arbejdsstyrkeundersøgelsens kvalitet. Der blev nedsat en taskforce, som skulle identificere

eventuelle svagheder og anbefale relevante tiltag vedrørende alle aspekter af de kvalitetsmæssige rammer for statistikproduktionen fra ESS. Taskforcen fremsatte i sin endelige rapport (2009)¹⁵ over 40 anbefalinger til forbedring af formen, tilrettelæggelsen og gennemførelsen af undersøgelsen. Anbefalingerne varierede i henseende til kompleksitet, anvendelsesområde, ressourcemæssige følger og tidsforbrug til gennemførelsen af dem. Deltagerlandene vurderede sig selv i forhold til anbefalingerne, og i 2010 udarbejdede de hver især en national handlingsplan for gennemførelsen af anbefalingerne. Arbejdsgruppen om arbejdsmarkedsstatistik vurderer regelmæssigt medlemsstaternes fremskridt med hensyn til at gennemføre disse anbefalinger.

4.2. Udvikling af nye statistikprodukter

En måde at udbrede anvendelsen af arbejdsstyrkeundersøgelsens resultater er at forbedre brugen af de tilgængelige mikrodata, f.eks. ved at give brugerne nye indikatorer. Således er der nu kommet nye indikatorer, som supplerer arbejdslededsprocenten.

Arbejdsledelse som defineret af ILO kræver, at følgende tre betingelser er opfyldt samtidig:

Man må ikke have arbejdet i referenceugen, ikke engang en time.

Man skal være aktivt arbejdssøgende.

Man skal være tilgængelig for arbejdsmarkedet.

Mange opfylder kun delvist disse krav og betragtes derfor ikke som arbejdsløse i arbejdslededsstatistikken. For at udvikle indikatorer om disse bestemte grupper og dermed skabe et mere detaljeret billede af udækket efterspørgsel efter arbejdskraft har Eurostat og de nationale statistikkontorer udviklet tre nye indikatorer. En indikator vedrører underbeskæftigelse, og de to andre vedrører specifikke situationer med arbejdsløshed, men med en vis tilknytning til arbejdsmarkedet. Data om disse grupper blev offentliggjort første gang i 2011.

Et andet eksempel er den nye indikator om unge, som hverken er i beskæftigelse eller under uddannelse. Dette er relevant for overvågningen af unge, der risikerer at blive kørt agterud af samfundet. Den kombinerer information om uddannelse og arbejdsmarkedet, begge fra arbejdsstyrkeundersøgelsen.

Et andet ønske fra brugerne vedrører statistik om arbejdsmarkedsdynamik, dvs. information om overgangen mellem arbejdsmarkedsstatusser, f.eks. om hvor mange der er blevet arbejdsløse eller har fundet arbejde i en bestemt periode. Dette gør det muligt at identificere grupper, som har en bedre chance for at finde job, eller sårbare grupper, der har en større risiko for at blive langtidsledige.

Det er ikke nogen let opgave at opfylde dette behov for data med arbejdsstyrkeundersøgelsen, da denne oprindeligt sigtede mod at indsamle statistiske oplysninger, såsom antal arbejdsløse på et givent tidspunkt, og ikke beskrive bevægelser. Det er dog muligt at udlede skøn over bevægelser, om end disse ikke er så nøjagtige som statistiske skøn og skal opfylde visse betingelser. I de fleste deltagerlande er arbejdsstyrkeundersøgelsen udformet som et "rotationspanel", dvs. hvor den samme person interviewes flere gange i flere på hinanden følgende kvartaler. På den måde kan arbejdsstyrkeundersøgelsen bruges til at udlede indikatorer om overgange til arbejdsmarkedet. Nogle lande offentliggør allerede regelmæssigt denne form for data og bruger her dette panelaspekt af arbejdsstyrkeundersøgelsen.

¹⁵ Task Force on the quality of the Labour Force Survey – Final report, Eurostat 2009.

Der er brug for handling, hvis det samme skal kunne lade sig gøre på EU-plan. For det første skal deltagerlande, som ikke har et rotationspanel, udvikle et system, der svarer hertil. For det andet er der forskelle mellem landenes rotationsmønstre, og der er derfor brug for mere harmonisering. Endelig skal enkelte resterende metodologiske udfordringer håndteres, såsom overensstemmelse mellem statiske data og data for bevægelser. Eurostat samarbejder med medlemsstaterne om at fastlægge, hvilke forudsætninger der skal opfyldes, for at arbejdsstyrkeundersøgelsen skal kunne producere dynamiske arbejdsmarkedsstatistikker i fremtiden.

4.3. Arbejdsstyrkeundersøgelsen i et moderniseret socialstatistiksystem

På grundlag af Kommissionens "Meddelelse om produktionsmetoden for EU-statistikker: en vision for det kommende årti"¹⁶ er der iværksat et initiativ for at modernisere europæisk socialstatistik. Wiesbaden-memorandummet fra 2011¹⁷ fastlægger en strategi, som skal konkretisere meddelelsen. Man enedes om, at det var vigtigt både at opretholde en høj kvalitetsnorm og sikre større effektivitet i produktionen af socialstatistikken, og at det for at nå disse mål var nødvendigt at gøre fremskridt i retning af at skabe en fælles arkitektur for europæisk socialstatistik. Strategiens hovedmål er at:

forbedre stikprøvegrundlaget

strømline socialundersøgelser

udbrede udnyttelsen af nye og eksisterende datakilder, især administrative kilder.

En modernisering af socialstatistikområdet vil også påvirke arbejdsstyrkeundersøgelsen.

En vigtig del af denne strategi er også en bedre udnyttelse af ny teknologi. På socialstatistikområdet forekommer udnyttelse af internettet til at indsamle data at være en nyttig måde at effektivisere dataindsamlingen på og bevare et godt forhold til respondenterne. Flere lande gennemfører allerede nu projekter på dette område. For at fremme internationalt samarbejde og udvikle fælles værktøjer blev der i 2012 iværksat et fælles ESS-projekt¹⁸. Arbejdsstyrkeundersøgelsen bliver pilotundersøgelsen i dette projekt.

Endelig er Eurostat i færd med at evaluere ad hoc-modulerne i arbejdsstyrkeundersøgelsen. Hvert år medtages der et ad hoc-modul om forskellige emner i undersøgelsen. Kompileringen kan gøres mere effektiv, og resultaternes kvalitet forbedres. En mulig tilgang ville være at indføre et system med tilbagevendende moduler, udvalgt fra en kortliste over moduler, så det bliver muligt også at reagere på nye politiske behov. Dette vil muliggøre en bedre overvågning af emner på flerårigt grundlag.

5. KONKLUSION

Eurostat overvåger, at retsgrundlaget overholdes. Det er Kommissionens mening, at gennemførelsen af forordning (EF) nr. 577/98 er tilfredsstillende. Medlemsstaterne overholder fuldt ud eller næsten fuldt ud forordningens bestemmelser. Uafklarede spørgsmål drøftes med medlemsstaterne, og der fastlægges om nødvendigt fælles handlingsplaner. Den overordnede kvalitet af arbejdsstyrkeundersøgelsen er god.

¹⁶ KOM(2009) 404 af 8.8.2009.

¹⁷ http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/pgp_ess/0_DOCS/de/DGINS2011_memorandum.pdf.

¹⁸ "Data collection for social surveys using multiple modes".

Det europæiske statistiksystem tilstræber en løbende forbedring af processer og metoder bag arbejdsstyrkeundersøgelsen, og der er ikke blevet slækket på bestræbelserne trods et vanskeligt miljø med knappe ressourcer og kraftige budgetnedskæringer. En revision af metodologien bag arbejdsstyrkeundersøgelsen er undervejs med det formål at tilpasse den til ændringer i brugernes behov og til nye udfordringer (f.eks. forbedrede krav til aktualitet eller skøn over arbejdsmarkedsovergange). Dette arbejde er en del af den generelle modernisering af socialstatistikken.